

Sygn. akt IV Ka 855/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015 r.

sprawy **I. K.**

syna R. i J. z domu M. (...)r. w Z. z art. 284 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 24 czerwca 2015 r. sygnatura akt II K 1057/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

1. w punkcie I dyspozycji przyjmuje, że łączna wartość przywłaszczonych przez oskarżonego pomp ciepła wyniosła 18 450 złotych,

2. w punkcie III dyspozycji wskazaną tam kwotę tytułem naprawienia szkody obniża do 18 450 (osiemnaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt) złotych;

I. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 180 złotych opłaty za to postępowanie.

Sygn. akt IV Ka 855/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 24 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy w Świdnicy uznał oskarżonego I. K. za winnego tego, że w dniu 13 czerwca 2014 roku w bliżej nieustalonym miejscu przywłaszczył sobie powierzone mu rzeczy ruchome w postaci 6 (sześciu) sztuk powietrznych pomp ciepła „(...)” łącznej wartości 22 140 złotych działając na szkodę firmy (...) Sp. z o.o.” z siedzibą w Ż. przy ul. (...).

to jest popełnienia czynu z art. 284 § 2 kk i za czyn ten na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 2.

Na podstawie art. 72 § 2 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w terminie 8 (ośmiu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku poprzez zapłatę kwoty 22.140 (dwadzieścia dwa tysiące sto czterdzieści) złotych na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o. o." z siedzibą w Ż. przy ul. (...).

Orzekł ponadto o kosztach sądowych.

Wyrok powyższy zaskarżony został w całości apelacją obrońcy oskarżonego, który powołując się na przepisy art. 427 § 2 kpk i art. 438 ust 1 oraz 2 kpk wyrokowi temu zarzucił:

- 1) obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 284 § 2 kk poprzez jego zastosowania, w sytuacji gdy zachowanie oskarżonego nie wypełniło znamion sprzeniewierzenia;
- 2) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 kpk, art. 9 kpk oraz art. 410 § 1 kpk a polegającą w szczególności na:
 - a) bezpodstawnemu daniu wiary tylko i wyłącznie zeznaniom pokrzywdzonej;
 - b) bezpodstawnemu odmówieniu wiary spójnym i logicznym wyjaśnieniom oskarżonego;
 - c) pominięciu ustalenia rzeczywistej wartości pomp ciepła i bezpodstawnym przyjęciu wartości wskazanej przez przedstawiciela pokrzywdzonej.

Podnosząc powyższe, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie do ponownego rozpoznania do Sądu I instancji. Ponadto wniósł o przeprowadzenie ograniczonego postępowania dowodowego w zakresie dopuszczenia dowodu z przesłuchania zawnioskowanych świadków, a także z pisma pokrzywdzonego z dnia 14 lipca 2014 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się trafna jedynie w części dotyczącej wartości przedmiotowych pomp ciepła. W pozostałym zakresie apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy dokonał bowiem prawidłowych i trafnych ustaleń faktycznych, zgodnych z całokształtem okoliczności ujawnionych w toku postępowania a ocena przeprowadzonych dowodów pozostaje w zgodzie z regułami procesowymi wynikającymi z art. 4, 5 i 7 kpk.

W świetle zeznań świadka A. Z. nie ulega wątpliwości, że oskarżony bezprawnie zatrzymał przedmiotowe pompy ciepła a jego celem była wola włączenia ich do swojego majątku.

Mimo składanych deklaracji i zobowiązania się do zwrotu pomp do firmy (...), oskarżony nie dotrzymywał ustalonych przez siebie terminów zwrotu, w żaden sposób nie kontaktował się z prokurentem firmy, unikał rozmowy z pracownikami firmy podejmującymi próby odebrania pomp, a także nie wskazywał albo wskazywał błędnie miejsce rzekomego ich przechowywania, uniemożliwiając ich odzyskanie przez pokrzywdzoną firmę.

Powyższe fakty wynikające wprost z relacji świadka A. Z. wskazują na wyraźną złą wolę oskarżonego i jednoznacznie świadczą o zamiarze traktowania pomp jak własnych, co stanowi o realizacji przez oskarżonego znamion przestępstwa z art. 284 § 2 kk.

Wynikająca z apelacji teza o chęci zwrotu mienia pokrzywdzonemu, ma się nijak do rzeczywistej postawy oskarżonego, przekonując, iż chęć zwrotu pomp to deklaracja bez pokrycia, wynikająca z przyjętej linii obrony, nie mające pokrycia w innych dowodach, a wręcz pozostająca z nimi w oczywistej sprzeczności.

Nie można również zaakceptować stanowiska apelującego o zaistnieniu potrącenia wzajemnych wierzytelności, bowiem nie zostały spełnione łącznie przesłanki pozytywne wymagane przepisem art. 498 § 1 kc a to wzajemność wierzytelności, jednorodność wierzytelności czy wreszcie wymagalność roszczeń. Ponadto trafnie zauważył Sąd I instancji, że w pismach kierowanych do spółki, oskarżony w żadnym fragmencie nie wskazywał na nie wypłacane zaległe wynagrodzenie a jedynie zapewniał o woli zwrotu pomp a poza tym gdyby nawet taki dług istniał (2500 zł) to na jego pokrycie wystarczyłaby jedna pompa a nie sześć.

Wyjaśnienia oskarżonego, w których zaprzeczył on swojemu zamiarowi przywłaszczenia mienia firmy słusznie odrzucono jako niewiarygodne bo są to twierdzenia odosobnione, pozbawione oparcia w pozostałych dowodach, z których wynika brak woli zwrotu pomp i to od momentu ich zatrzymania przez oskarżonego.

Przyjęcie sprawstwa i zawinienia I. K. co do zarzucanego mu czynu, było zatem w pełni uzasadnione.

Sąd Okręgowy skorygował wartość przedmiotu przywłaszczenia obniżając ją w stosunku do wartości przyjętej w wyroku, albowiem w sytuacji braku jakiegokolwiek miarodajnego dokumentu z pokrzywdzonej firmy, potwierdzającego wartość netto jednej pompy na 3000 złotych i zaniechanie weryfikacji tej kwoty przez sąd orzekający, zgodnie z regułą art. 5 § 2 kpk, uwzględniono w tej części wyjaśnienia oskarżonego twierdzącego, że wartość rynkowa brutto jednej pompy wyniosła 3075 złotych co daje łącznie 18.450 złotych (taka też wartość wynika z wzoru zamówienia k.25).

W pozostałym zakresie wyrok jako trafny utrzymano w mocy.

Wymierzona kara nie jest rażąco surowa bo orzeczono ją w dolnej granicy ustawowego zagrożenia a drugiej strony uwzględniono wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu i znaczny stopień zawinienia sprawcy.

Podstawą zasądzenia kosztów sądowych od oskarżonego był art. 627 kpk i art. 636 kpk.